



На Нејзиниот погреб присуствувале сите апостоли, освен апостолот Тома, кој не дошол навреме. Тој, по Божја промисла, дури третиот ден дошол во Гетсиманија. Ја прегрнал гробницата и плачел што не се удостоил да прими последен благослов и да побара прошка од Божјата Мајка.

И по три дена по Нејзиното Успение, со Нејзиното негнилежно тело како земното небо, Божјата Мајка се пресели на небото, за да ги спасува со своите силни молитви, од смрт нашите души. Со своето Успение Таа во нашите души вселува претчувство на вечниот живот.

■ Пишува: аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

умреме заедно со неа - да умреме за телесните страсти, а со неа да живееме бестрасно, чисто, непорочно. Да ги слушаме оние божествени песни кои ги пеат ангелските нестварни усти...

ЧЕСНАТА ПЛАШТАНИЦА

Дури вечерта апостолите го спуштиле во гробот Пречистото тело на Небесната царица. Влезот во пештерата го затвориле со голем камен. Тука апостолите останале постојано три дена. Читале молитви и пееле псалми. Во воздухот се слушало и ангелското пеење. И ангелите Го фалеле Бога и со песни ја



БОГОРОДИЦА ИМ СЕ ЈАВУВА НА АПОСТОЛИТЕ

Таа, како и Христос, доживеала телесна смрт, но потоа Воскреснала од мртвите и се преселила на небото, и те-

Свечената поворка со Пресветото тело на Богородица пристигнала во Гетсиманија. Апостолите, роднините, пријателите и сите луѓе, со почит го прегрнувале, целивале и со солзи го облевале светото лице на Божјата Мајка. При тоа, тие чувствувале душевна милина и биле исполнети со голема радост. Всушност, со тоа тие се одмаздиле. Сите луѓе кои го целивале Нејзиното Пресвето тело преку Неа ја почувствувале Божествената сила. Слепите прогледувале, немите прозборувале, глувите прослушувале, сакатите проодувале и сите кои со вера и љубов пристапиле кон Неа, се излекувале.

Дојдете, вели Свети Јован Дамаскин, стојејќи на стража на Гробот на Богомајката, дојдете сите верни, и сите со милитне да појдеме со оваа која заминува. Дојдете сите со срдечна љубов за да се симнеме со онаа која се симнува во гроб. Да застанеме околу најсветиот ковчег. Да запееме свештени песни. Да ја прославиме Богородица со зборовите: "Радувај се, Богородатна! Господ е со тебе!"

Овој гроб ја претекнува и старата скинија, зашто тој во себе го прими умниот, живи-

SOZDATELOT NA T VOSKRESNAL SVOJ

от и богоосветениот свеќник и живоносната трпеза на која не се чуваше вистински леб на предложение, туку се чуваше небесен леб, не се чуваше вистински оган, туку нестварен оган на Божеството. Овој гроб му е посвет од Мојсеевиот кивот, затоа што тој во себе нема сенки и слики, туку самата вистина. Тој во себе ја смести чистата и златовидна стомна - сад, кој ја држеше во себе небесната манна. Таа во себе имаше живи таблица, на кои со прстот Божји - со семокниот Дух беше сместено овоплотеното Слово, ипостасното Слово - Синот Божји. Овде е златната кадилница, во која кадеше јаглен на божеството и од која мирисаше секој предмет... Дојдете да го понесеме на рамената на нашата душа, секогаш девственото тело, да влеземе во гробот и да

величеле Мајката Божја. На Нејзиниот погреб присуствувале сите апостоли, освен апостолот Тома, кој не пристигнал навреме. Тој, по Божја промисла, во Гетсиманија дошол дури третиот ден. Ја прегрнал гробницата и плачел што не се удостоил да прими последен благослов и да побара прошка од Божјата Мајка. Поради тагата на Тома, разжалостените апостоли се договориле да ја отворат гробницата за да им се поклониле на Светите мошти на Пречиста Дева. Го сторија тоа и што видоа? Видоа големо чудо: го виделе гробот празен, а во него го немало телото на Богомајката. "Но, кога апостолите го отвориле гробот, ја нашле само плаштаницата, а телото не било во гробот". Од плаштаницата се чувствувал прекрасен миомирис.

лесно и душевно. Се Вознела на небо како и Нејзиниот Син. Светите апостоли со солзи ја целивале чесната плаштаница и за утеха на светот ја зеле плаштаницата која останала во Гробот. Сите му се поклониле на гробот на Божјата Мајка и ја бакнале Нејзината плаштаница. Останале во чудна неизвесност и Му се молеле на Бога да им открие што се случило со Нејзиното тело. Вечерта, кога сите се собрале за да се одморат и да вечераат, им се јавила Божјата Пречиста Мајка и ги известила што се случило со Нејзиното тело.

Да продолжиме со беседата на Св. Јован Дамаскин, кој стои на стража на Светиот гроб на Богородица:

"...Да влеземе, (во Гробот) да се поклониме и да го дознаеме преславното чудо: да дознаеме како мајката Божја

е земена и издигната од земјата, како отиде на небо, како сега е до Синот, повисоко од сите ангелски чинови, затоа што нема никакви прегради меѓу мајката и Синот".

АНГЕЛСКО ПЕЕЊЕ

Според Светото Предание, апостолите од денот на Воскресението на Христа, секогаш на трпеза практикувале да остават едно празно место на кое оставале парче леб за спомен на Господ Исус Христос. Тоа се нарекувало Господов дел. И кога завршувале со јадењето, сите станати Му благодареле на Бога што ги нахранил и оној дел кој бил оставен за Господа го

подигале, го славеле Пресветото име на Пресвета Троица, изговарајќи ги зборовите: "Господи Исусе Христе, помази нè". Потоа делот Христос го делеле меѓу себе и го јаделе. Со тоа примале Божји благослов. Сега на апостолите кои се наоѓале на трпеза во Гетсиманија, постојано им доаѓале мислите за тоа што се случило со телото во гробот на Божјата Мајка, зошто го нема телото, па го кренале делот Господов како што правеле и дотогаш, и почнале гласно со песни да ја слават Пресвета Троица.

Одеднаш биле изненадени. Во тој момент слушнале ангелско пеење. Сите ги кренале очите и на нивно големо изненадување ја здо-

гледале Пречистата Дева како стои во воздухот, опколена со небесни сили и како блеска со неискажлив сјај. Издигната на воздухот, таа им рекла: "Радувајте се, зашто сум со вас во сите дни". Апостолите и сите кои биле со нив радосно и гласно извикале: "Пресвета Богородице, помогни ни!"

Значи, според проповедта на Светата Црква, телото на Пресветата Дева, Господ Исус Христос, Нејзиниот Син и Спасителот на душите на луѓето, го вознел на небото.

"Сите се уверија дека Господ го воскресна телото на својата мајка во третиот ден и ја вознесе на небо во слава небесна".

Пресветата Богомајка, на

третиот ден по погребот, била Воскресната од Својот Син и Бог, и со телото земена на небото. Тогаш светите апостоли, за спомен, утеха на верните во целиот свет, и како доказ за нелажното сведоштво за станувањето на Богомајката од гробот, ја зеле Плаштаницата од гробот и се вратиле радосно во древниот град Ерусалим. А потоа, сите си заминале во разни земји низ светот и продолжиле да ја проповедаат Христовата наука.

Гробот не можеше ниту да ја задржи ниту да ја умртли храбрата и неуморна молитвеница за светот. Тој само стана како скала за качување од земјата на небото. Смртта не можеше ниту да ја допре, а камоли да ја уништи Благодатната Богомајка. И три дена по Нејзиното Успение, со Нејзиното негнилежно тело како земното небо, Божјата Мајка се пресели на небото. Како Мајка на Животот, отиде кај Изворот на Животот, за да ги спасува со своите силни молитви, од смрт нашите души. Со своето Успение Таа во нашите души вселува претчувство на вечниот живот.

Се разбира дека "Не доликувало Скинџата на животот да биде во власта на смртта и Онаа која Го родила Создателот на творенијата, да доживее распадлиност со останатите земни творенија. Законодавецот се покажа извршител на законот кој Тој го даде: синовите да ги почитуваат родителите свои; Тој, значи и укажа почит на Својата себеспрекорна Мајка: зашто како што Тој самиот славно воскресна на третиот ден и се вознесе со пречистото тело на небото, така и Својата Родителка ја воскресна со слава на третиот ден и ја зема кај себе во небесните населби".

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит Европски г. Горазд

ТВОРЕНИЈАТА ЈА АТА РОДИТЕЛКА



ГРОБОТ НА БОГОРОДИЦА ВО СВЕТАТА ЗЕМЈА